

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a :
Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 3 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU :

Pentru publicatiunile de trei ori ce contien
cam 150 cuvinte 3 fl; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl v. a

Correspondentiele sè se adreseze Redactiune

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Èr banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFFA DIECESANA in ARAD.

Disciplin'a si sentiulu de disciplina.

In ori ce societate disciplin'a si sentiulu de disciplina alu ómoniloru, cari o compunu forméza sufletulu societáti.

A fost timpuri, cand sub disciplina s'a intielesu: a ascultá de o porunca. Astadi conceptulu de disciplina a devenit mai mare, si sub disciplina intielegem: a lucrá tóte la timpu, a face tóte cât se póte mai bine si a lucrá tóte in spiritulu, care trebue se conduca societatea spre scopurile mari, pre cari le urmaresce, si pentrè cari si-a dat esistenti'a.

Judecand din aceste trei puncte de vedere disciplin'a si sentiulu de disciplina la noi, vom aflá, ca sunt ómeni multi in societatea nóstra, cari lucréza multu, si lucréza bine. Si daca la noi se aude din cand in cand câte o plansóre, ca nu ar fi disciplina de ajuns, acést'a emanéza mai cu seama din imprejurarea, ca inca nu este destul de punternicu desvoltatu alu treilea momentu de valóre in disciplina: spiritulu conducetoriu, spiritulu, chiamatu a dominá si guverná societatea nóstra.

Obvinu adese ori casuri in societatea nóstra, in cari „vremu cev'a," dar se pare, ca nu suntem destul de in curatu cu ceea ce vremu, si nu totdeun'a ne gasim strensi unulu langa altulu, cá se aflám, si se ne unim in privinti'a mijloceloru, prin cari se si realisám ceea ce vrem, si ceea ce trebue se vrem.

Voim neaperat o stare si o sórte mai buna. Acésta vointia este si trebue se fia fundamentulu „spiritulu dominante“ in societatea nóstra; dar cand voim, si se pare ca am fi in curat cu acésta ideia, nu arare ori se intempla, ca ni-se pare, ca suntem pré slabi, cá prin propriiele forcie se putem si realisá acésta dorintia. Si de aci provine, ca multe din cele ce se facu la noi, se facu adesea numai cu inim'a de jumetate, si cam cu frica, ca o fi, ori n'o fi, s'o poté, ori nu s'o poté realisá ceea ce dorim.

In acestu „o fi ori n'o fi s'o poté, ori nu s'o poté“ se reasuma o gresiéla fundamentala in viéti'a si desvoltarea nóstra. Nu suntem adeca pre deplin convinsi si stepaniti in actiunile nóstre de convingerea: ca „din micu se face mare, si din slabu se face tare“, -atunci, cand celu micu si slabu voiesce si lucréza, cá se devina si elu odata tare.

Si vin'a pentru acésta gresiéla o pórtá cu deosebire faptulu, ca: n'am avut pana acum timpulu fisicu necesariu pentru a-ne creá o scóla practica a vietii. N'am fost insine stepani preste destinele nóstre, si n'am fost siguri in trecut multe sute de ani nici de viéti'a, nici de avutulu nostru: ér din omulu care a „muncit“ atât de mult in trecut pentru „streini“ scoti fórte greu fric'a intrata odata intr'ensulu si o inlocuiesci si mai greu cu ideii'a, ca acum lucrám si putem lucrá pentru noi si pentru ridicarea nóstra.

Nu traim apoi nici astadi, Ddiu scie intre ce imprejurári bune. Unu lucru bunu, daca lu-potem numí asia, are inse neaperat timpulu nostru, si anume: tóta lumea este pusa astadi la o grea proba, si tóte societátile si tóte popórele sunt chiamate astadi, cá se-se afirme, si se dea semne de viétia si esistentia, daca voiescu se traiésca si se aiba viitoriu.

Incet si inca fórte incet, dar ori cât de incet, si ori cu câte greutáti s'a facut ceea ce s'a facut si la noi si prin noi pentru noi in timpulu celor 40 de ani din urma din viéti'a nóstra publica si faptu netagaduit este, ca am inceput a-ne afirmá si a dá semne, ca esistám, si scim se lucrám cá bisericá nationala in spiritulu nationalu.

Urmarea naturala din aceste rezultate este, ca astadi avem o mica basa, unu micu fundamentu, pre carele sè zidim spiritulu dominantu alu societáti nóstre.

Am inceput a observá, a gandí si a lucrá prin noi insine, si astfelu avem o basa si pentru o mai buna disciplina, si pentru a alimentá in noi si in

generatiunile viitoare unu mai bunu semtiu de disciplina.

Cum ?

Lucrarea noastră de astadi in biseric'a noastră nationala este o lucrare cu unu planu bine determinatu si bine definitu ; ér acestu planu consiste: in a scóte la ivéla tóte talentele respandite intru atât'a prisosintia in sinulu neamului romanescu din aceste pãrti, si a-le pune in servitiulu loru si in servitiulu scopurilor mari, pre cari le urmarim prin individualitatea noastră bisericésca-nationala. Si deci disciplin'a in sinulu societãtii noastre se va desvoltá cu atât mai tare, cu cât prin rezultatele, pre cari le-am obtienut in trecutu prin lucrãrile noastre, si le vom obtiené in viitoriu, se va desvoltá tot mai multu increderea in noi insine si in puterea noastră de viétia.

Suntem vii si cu viétia ; si mandri'a nationala, carea caracteriséza tóte popórele vii si cu viétia ne va întarí si pre noi in „spiritulu dominantu“, si deci vom incepe a-ne judecá si a-ne cresce atât pre noi insine, cât si generatiunile viitoare in acestu spiritulu dominantu, carele se traduce in increderea de a-ne faurí noi prin noi insine unu viitoriu demnu de noi, si de cei ce ne-au premersu noue.

Pasind in tóte afacerile vietii sub impressiunea viia si puternica a acestui spiritulu dominantu, si respective a acestei increderi in propriile noastre forcie, si in succesele, pre cari suntem capaci a-le obtiené, — se va desvoltá totu mai multu in corpulu nostru placerea de lucru si spiritulu de ordine, si respective celelalte doue momente, cari alaturea cu ceea ce numimu „spiritulu dominantu“ forméza si constituiescu o buna disciplina in ori care societate bine organizata.

Am disu anume, ca astadi lumea nu mai intielege sub disciplina a ascultá de o porunca ; ci „a lucrá tóte la timpu, a face tóte cât se póte mai bine si a lucrá tóte in spiritulu, care trebue se conduca societatea spre scopurile mari, pre cari le urmaresce.

Si se-ne ferésca Ddiu pre noi si pre urmasii nostri, se mai vina vre odata vre unu timpu, in carele se fim siliti a lucrá dupa poruncéla.

Suntem astadi unu poporu, si o biseric'a nationala, carea a inceput binisioru a fi conscia de individualitatea s'a propria si de missiunea s'a istorica in concertulu celorlalte biserici din lume. Traim cá atari aici, unde Ddiu a voit, se vedem lumin'a dilei, si aclimatisatí sub acésta zona, si sub imprejurãrile, in cari Ddiu a voit se-ne gasim, aici voim se-ne facem cursulu vietii noi, si urmasii nostri.

Poruncitoriulu nostru in tóte afacerile vietii este scopulu celu mare, ce-lu urmarim prin viétia noastră bisericésca-nationala : ridicarea poporului prin lumina si omenia ; ér glasulu, carele ne vorbesce, si ne poruncesce tuturor de o potriua in numele acestui scopu

este statutulu organicu alu bisericeii noastre romane ortodoxe.

Am inceput, si continuãm a ascultá de acestu glas, carele este effluculu sentimentulu publicu alu romaniloru ortodocsi din acésta tíera si rezultatulu unei lupte seculare a betraniloru si inaintasiloru nostri.

Nu voim se-luãm alu nimenu pentru ca a lui Christosu biseric'a suntem, si Domnulu ne-a invetiat, cá se iubim pre toti, si intre acesti toti se iubim chiar si pre vrasimasii nostri. Voim inse neaperat, cá in cadrulu legii Domnului, si in cadrulu legii noastre se pastrãm, si se desvoltãm ceea ce este alu nostru : individualitatea noastră bisericésca-nationala, — si dicem tuturor cu cuvintele Domnului, ca „cine nu este pentru noi, nu este impotriva noastră.“ Si „spiritulu dominantu“ alu societãtii noastre acesta este: cá se realisãmu ceea ce prin noi insine ne poruncesce statutulu organicu alu bisericeii noastre autonome ; ér disciplin'a societãtii noastre consiste : intru a lucrá la timpu si a lucrá cât mai bine si in adeveratulu spiritulu alu evangheliei lui Christosu totu ceea ce ne poruncesce acésta lege a noastră.

Póte ca vom fi stand bine, seau mai putien bine in punctulu disciplinei noastre bisericesci-nationale. In ori ce casu inse, stãm astadi si in punctulu acesta mai bine, de cum am potut stá inainte de 40, seau chiar de 20 de ani. Avem astadi intre betranii nostri, cari au trait, si au lucrat in acésta períoda o multime de modele de viétia si disciplina, si vom fi mai avend destule astfeliiu de modele si in betranii nostri, cari mai sunt astadi in viétia, ér unu poporu, care vrea se invetie, si are dela cine se invetie, nu pere nici odata.

Disciplin'a nu se invétia din carte, si semtiulu de disciplina nu se desvólta, decât numai prin modele vii. Modelulu lui Miltiade a alimentat si desvoltat semtiulu de disciplina in Temistocle, modelulu lui Iuliu Cesar a crescut pre Napoleon celu mare, ér modelulu lui Siagun'a si celor ce au lucrat cu densulu voru alimentá spiritulu si semtiulu de disciplina inintréga biseric'a romana.

A ridicá poporulu prin lumina si omenia este scopulu, pentru carele esista, si traiesce biseric'a ; a lucrá cu stariuntia neobosita pentru realisarea acestui scopu este mijloculu ; si intru a-ne supune acestui maretiu scopu, si a luá asupra-ne sarcin'a de onóre a inmultí mijlócele pentru realisarea lui consiste disciplin'a.

Lucrãm la timpu, le facem tóte cât se póte mai bine si in spiritulu dominantu alu bisericeii, acésta este disciplin'a si semtiulu de disciplina in viétia noastră actuala publica-bisericésca ; si „cine nu este cu noi, nu este impotriva noastră,“ pentru ca in curend trebue se vina timpulu, cá incãt dóra nu am fi astadi, se fim de buna seama mane toti de o potriua „o turma si unu pastoriu.“

Fondulu religionariu gr. or. alu Bucovinei,
substratulu, formarea, desvoltarea, administrarea
si starea lui de facia.

Partea antaia.

Substratulu fondului religionariu gr. or. alu Bucovinei.

CAP I.

Proprietățile manastiresci din Bucovin'a pe
timpulu incorporării ei la staturile Austriei.

(Continuare.)

§. 4.

Manastirea Putn'a.

Dintre toate manastirile câte se aflau in teritoriulu Bucovinei, cea mai de frunte in privint'a remiscintieloru istorice, a proprietătiloru sale intinse si a puseciunii privilegiate fatia cu episcopia Radautiului,¹⁾ este manastirea Putn'a. Manastirea acést'a au fundat'o **Stefanu Voda celu mare**, incepându zidirea ei la anulu 1466 si finindu-o cu trei ani mai târdiu.²⁾ In privint'a manastirei Putn'a, éta ce observéza pe temeulu tradiciunii chronicariulu **Ioanu Necuțica** in Chron. Rom. ed. Cog. Bucur. 1872, Tom. II. pag. 179: „Stefanu Voda celu Bunu, cand s'au apucatu se faca manastirea Putn'a, au trasu cu arculu **Stefanu Voda** dintr'unu verfu de munte, ce este langa manastire si unde au ajunsu sagét'a, acolo au facutu pristolulu in altariu, si este multu locu de unde au trasu pana la manastire. Pusau si pe trei boerinasu de au trasu, pre vatavalu de copii si pre doi copii din casa; deci unde au cadiutu sageat'a vatavalu de copii, au facutu

¹⁾ Manastirea pastréza si acum unu documentu dela Metropolitulu Iacobu din 1765, prin care se intarescu unele prerogative, cari se le fia avutu manastirea din vechime, aume chiar dela fundatoriulu ei **Stefanu Voda celu mare**, asiá: ca se se numésca cea antâia si capulu taturoru manastiriloru Moldovei, singura de sine stapanitóre, nicaire supusa, igumenii ei totdeun'a cu protimisire a fi inaltiatu la trépt'a Archieiei la sfinitele episcopii ale acestei pârti etc. Dara autenticitatea acestui documentu se trage la indoéla. Celu putienu atât'a e siguru, cumcâ documentulu de adi nu e originalu, ci celu multu o copia de pe originalu.

²⁾ Chronicariulu **Urechia** in Cronicele Rom. ed. Coghăniceanu Tom. I. Bucuresti 1872 pag. 157 dice: Déca s'au intorsu **Stefanu Voda** dela acelu resboiu cu isbinda ce au facutu de au batutu pre acei Tataři la Lipinti pe Nistru in anulu dela **Christosu 1469**, spre laud'a aceea au multiamitu lui **Dumnedieu**, si au sfiniteu manastirea **Putn'a** carea érá zidita de densulu, Septemvrie in trei spre laud'a précuratei feciórei **Mariei**, Maicei **Domnului nostru Isusu Christosu**; la care sfiniteenie multa adunare de calugeri au fostu, singuru **Teoctistu Mitropolitulu**, si **Tarasie Episcopulu**, impreuna cu **Iosifu Archimandritulu** si **Egumenu Putnei**. Dice, cà au fostu la liturgie **Archiepiscopi**, preoti si diaconi, 64 la **Jertfelnicu**. — Este de observatu ca si la aretarea anului dela **Christosu** alu sântirii manastirii **Putn'a**, siematismulu diecesanu face aceeași éróre, ca si mai nainte.

pórt'a; éra unde au cadiutu sagéta unui copilu din casa, au facutu clopotniti'a; éra unu copilu din casa dicu se fi intrecutu pe **Stefanu Voda** si se-i fi cadiutu sagét'a intr'unu delusielu ce se chiama **Sionu**, ce este langa manastire, si este semnu unu stîlpu de pétra; si dicu se-i fia taiatu capulu acolo; dara intru adevéru nu se scie; numai ómenii asia povestescu. Fost'au si bisericutia de lemnu intru acelu delusielu, si s'a risipitu, fiind de lemnu. Si asi'a au fostu facutu manastirea de frumósa, tot cu auru poleita; zugravéla, mai multu auru, decât zugravéla, si pre dinafara si acoperita cu plumbu. Dicu calugerii se fi fostu facutu si sfesnicele cele mari si cele mici, si policandru, si hora, tot prinse (prisne?) de argintu, si pe urma se le fi luat unu domnu si se fi facutu altele de spija, care le-am apucatu si noi; éra stricanduse unu clopotu mare la manastire si facandu calugerii clopotulu a dóua óra, au pusu aceste toate ce scriu mai susu, in clopotu, ca se fia mai mare.“

„Lasatau **Stefanu Voda** celu bunu la manastirea **Putn'a**, dupa mórtea lui, arculu lui si unu paharu, ce vorbiau calugerii la manastire, cà este de iaspisu, ce érá in chipulu marmurei albe si a farfuriei, ca se fie intru pomenire la sfânta manastire; si arculu l'au fost tragédu cu vârtejii. La vremea lui **Constantinu Cantimiru Voda**, fiind rescóla, au venit nisce **Cazaci** cu **Lesi** si **Moldoveni Joimiri**, vrénd ca se jafúesca, ce ar gasi in manastire. Deci, fiindu unu turnu cu buna tarie, nu puteau se jacúesca; deci au disu calugériloru se dea turnulu, cà nu voru luá a manastirii nimica. Éra calugerii necredindu, nu voiau se dea turnulu; éra acei **Cazaci** cu **Lesi** si cu **Moldoveni**, indata au aprinsu manastirea; éra calugerii, vediendu cà aprindu manastirea, indata au datu turnulu. Atunce indata avendu pusce de apa acei **cazaci Lesi** si **Moldoveni**, au stinsu foculu. Deci atunci au jacuitu tot din turnu ce au fostu la boieri si la negutietori; éra a manastirii nu au luat nimica, fara numai arculu lui **Stefanu Voda**. Éra paharulu au fostu pana la a tria domnia a lui **Mihai Racovitia Voda**, si scotiendulu din turnu unu **Egumenu**, pre a nume **Misailu Chisalitia**, si vrându se se falésca, au beutu la masa cu acestu paharu, a lui **Stefanu Voda** cu nisce slugi boeresci, ce erau zlotasi; si bendu multu cu acestu paharu, s'au imbetatu, si fiindu beti au stricatu unu lucru scumpu domnescu si de minune ca acél'a.“

Dara manastirea (biseric'a) dupa cum o didise **Stefanu**, stat'u numai cam de dóue sute de ani, càci ea fu distrusa pana in temelie de **Vasile Lupulu Voda (1634—1654)**, credindu elu, cà in zidurile ei va aflá vre unu tesauru ascunsu de intemeiatoriulu ei **Stefanu Voda**. Neafându ceea ce cautase, elu incepù a o zidí la locu, dara nu ajunsu se scóta zidirea la capetu, cà-ci fu alungatu din scaunulu domnescu de catra **George Stefanu**. Principele **George Stefanu** incheiá reedificarea manastirii, dara acopereméntulu ei pretiosu de plumbu

facutu de Stefanu Voda, se perduse. Vasile Lupulu adeca derimendu manastirea, depuse materialulu acoperementului acolo de o parte, de unde inse l'au pradatu Timusiu cazaculu, ginerile lui Vasile Lupulu de si facu dintr'insulu glontie de tunuri.³⁾ Sântirea de a dóu'a óra a bisericeii se facu, dupa cum arata inscriptiunea de deasupr'a usiei ce duce din tinda in biserica, sub Eustratie Dabija la anulu 1662.

In jumatatea a dóua a sutei trecute, fostulu episcopu alu Radautiului (1748—1750) si dupa aceea metropolitu alu Moldovei si alu Sucevii Iacob (Stamati) a renoi (1757) in ferm'a ei antica, prin giurulu zidului cu siantiu si la pórtá cu punte in scripti, precum se vede pe o icóna ce inchipuiesce manastirea din acele timpuri, si care icóna s'au luat in 1885 dela manastire si se pestréza aici la metropolie. La anii 1850—60 chiliile cele vechi de lemnu dimpreuna cu clopotniti'a au fostu date josu, ográd'a manastirii se lárge si se zidira pe spesele fondului religionariu chilii nóue spatióse din materialu solidu, éra in anii din urma si o clopotnitia despre ostu alaturea cu turnulu portii. Acoperementulu celu vechiu alu manastiri, dupa cum sta inea dela metropolitu Iacobu, se inlocuí inse cu altulu modernu de tinichiá, carele afara de aceea cá i luá manastirii pentru totdeún'a aspectulu ei anticu, dara nici nu feresce zidulu de ploi, fiindu-i stresin'a de tot îngusta. Paretii deci incepusera a se umedi si a se stricá, pana ce in urma se puse stavila desolárii prin cimentarea pártii de josu a paretiloru.

In launtrulu bisericeii se afla mormintele :

In tind'a bisericeii :

1. alu metropolitulu Iacobu, ce-i dicu Putneanulu.
2. ale párintiloru lui, ieroschimonachu Adrianu si monachi'a Maria.
3. alu metropolitulu Teoctistu (muru 1477.)

In despartitur'a antáia a bisericeii s'au nartica :

³⁾ Chronicele Rom. ed. Cogalniceanu Tom. II. Bucur. 1872. O sama de cuvinte de Ioanu Neculcea pag. 186 : Vasile Voda aprópe mazilie, au gresitu lui Dumnedieu cá i s'a intunecatú mintea spre lacomie de au stricatu manastirea Putn'a, gândindu ca va gasi bani, si n'au gasitu. Si s'au apucatu se o faca de nou éra, precum au fostu, si nu iau ajutatú Ddieu se o faca, ca au zidit'o numai din temelie, din paméntu pana la ferestrii, si iau luatú Dumnedieu domni'a. Cá s'au sculatú Georgie Stefanu Logofetulu cu óste asupr'a lui, si l'au scosu din domnie. Éra plumbulu, cu carele au fostu acoperita manastirea Putn'a l'au luatú cazacii lui Timusiu a ginerehú lui Vasile Voda, de l'au dusu la cetate la Suceva, de au facutu glontiuiri de pusca, se apere cetatea Sucevei despre Georgie Stefanu Voda. Ca sciu ca au aperat'o bine, cá s'au osanditu si Timusiu, pentru prada si jafurile ce au facutu pe la sfintele manastiri, si si-au pusú si elu capulu de glontiu, precum serie letopisetiulu. Si pre urma au gatitu manastirea Putn'a Georgie Stefanu Voda, dupa ce au luatú domni'a, de este zidita precum se vede acum.

In laturea drépta :

1. alu lui Bogdanu Voda (Chiorulu) muritu 1517.
2. alu domnitiei Maria, fi'a lui Stefanu celu mare († 1518)

In laturea stinga :

1. alu Mariei, dómnei lui Petru Raresiu († 1529 ;)
2. alu lui Stefanu Voda (celu tineru † 1527) fiulu lui Bogdanu Voda Chiorulu, si nepotu (de frate) alu lui Petru Raresiu.

In despartitur'a a dóua a bisericeii s'au in pronas :

1. sub unu baldachin morméntulu eroului Moldovei si aperiatorulu Crestinatáti de furia Islamulu Stefanu celu mare, muritu in 2 Iuliu 1504.
2. alu Mariei fíei lui Radulu Voda, dómnei a patr'a a lui Stefanu celu mare († 1517.)
3. alu Mariei de Magop, dómnei a trei'a a lui Stefanu celu mare († 1477.) in urma
4. morméntulu a doi fii ai lui Stefanu celu mare : Bogdanu si Petru, repausati amândoi in 1479.

Pe langa aceste mai multe inscriptiuni si odóra bisericesci mai alesu dela intemeiatorulu ei Stefanu, câte au pututu scapa nepradate si neperdute prin atâtea vijelii, prin câte au trecutu partea acést'a de tiara.

In Septevre 1851 egumenulu de atunci alu Putnei Artemonu Bortnicu intr'o scrisóre indreptata catra Consistoriu, propuse, ca mormintele aceste ale unoru ómeni atât de destinsi si de interesu mare istoricu si archeologicu, sa se faca accesibile publiculu, precum este acést'a in Chiev, la Neamtú, si in alte locuri. Egumenulu numitu dice in aceea scrisóre, cumcá multi din visitorii manastirii, boeri si alte persóne, si-au esprimatú adese acésta dorintia. Elu deci ca se se incredintieze, ori de intr'adeveru sub pardosél'a manastirii se afla o cripta, la care intrarea dupa o tradiciune a manastirii se fia in tind'a bisericeii, puse in presentia a trei calugeri, ca se se cerce acolo. Sapându-se pana la o adencime de mai bine de unu stanjinu, dadura lucratorii de o boltitura, ce se tragea spre usia bisericeii si in care se aflá óse de morti. Aflându aceste, egumenulu indata oprí lucrulu si astupá sapatúra la locu, pentru cá spre a scóte lucrulu la capetu nu avea imputericire. Consistoriulu consimti la propunerile egumenulu. In anulu 1856 constatá concepiustu locutiintiei Anton Schoennach aflarea de morminte in bisericeii manastirii, dupa care Guvernulu tierii prin emisulu dedatu Cernautiu 16 Noevre 1856 Nr. 19357 incuviintia deschiderea si cercarea lor. Comisiunea deci in aceea si luná i-si incepú lucrarea.

Mai antaiu se destupá in Nartica :

- I. Morméntulu Mariei, fíei lui Stefanu celu mare († 1518). In elu s'a aflu unu sicriu de tot putredu, care pana acuma nu se pareá se fia fost

atinsu de cine-v'a. Pana spre pieptu in sicriu se afla numai tierna négra, dela pieptu mai in sus se aflara remasitie de imbracaminte fórté pretiósá, lucrata cu argintu si cu auru si remasitie de legatori de capu, putiene óse, 9 bumbi de argintu si dóue inele cu pietre scumpe.

II. Mormentulu Mariei, sotiei lui Petru Raresiu († 1517). Cadavrulu erá cu totulu prefacutu in tierna négra, in care s'au aflatu numai trei dinti. Si aici erau putine remasitie de o imbracaminte fórté pretiósá femeésca si se gasira 47 de bumbi auriti si 3 inele de auru, dóue cu pietre, éra unulu cu mosaicu albastru, inchipuindu pre maic'a Domnului.

III. Mormentulu lui Bogdan Voda Chiorulu († 1517), fiulu lui Stefanu celu mare. Se aflara numai 16 dinti, tóte cealalte párti ale trupului numai tierna négra. Din imbracaminte, numai putieniu dintr'o mantia domnésca din materia grea tiesuta cu auru, apoi remasitie de o coróna de domnu din materia fórté grósá ca catifeaoa cu 76 de bucáti mici de ornamente de auru, 2 catarami grele de auru si 3 inele de auru cu pietre scumpe, in unulu sapata stem'a tierii, adeca bourulu.

IV. Mormentulu lui Stefanu Voda († 1527), fiulu lui Bogdanu Voda Chiorulu si nepotu alu lui Petru Raresiu. Pe când in mormintele de mai nainte sicriile erau asiediate pe fundulu mormentului, adeca pe pamentu, in mormentulu acesta cam $\frac{1}{2}$ de urma deasupr'a pamentului erau 11 si ne de feru didite cu câte unu capetu in amendoi páretii lungimii mormentului si pe aceste erá asiediatu sicriulu. Atátu sicriulu cât si cadavrulu erá de tot putredu, sicriulu se pare cá la inmormentare au fostu lasatu descoperitu. Din imbracaminte s'au cunoscutu o parte de mantia domnésca si de omoforu, care pe atunci i-lu purtá si domnitorii. Materi'a remasitiiloru preste tot fórté scumpa si ornata cu auru si cu argintu. Afara de aceste inca unele ornamente de auru cu pietre scumpe dela o coróna si mai multe remasitie si pietre scumpe, asia intre altele numai 157 de mǎrgáritarie. Din osaminte s'au aflatu osulu fruntii, alu nasului, o falca si altele putiene, partea cealalta a cadavrului si a imbracamintii tóta prefacuta in tierna négra si cadiuta de pe sine pe fondulu mormentului.

V. Unu mormentu la piciórele mormentului lui Bogdanu, inse fara epitafiu, asia incát nu s'au potutu sci cine zace intrinsulu. In acestu mormentu s'au aflatu unu cadavru de mijlocu, fara sicriiu asiediatu pe 13 sine puse curmedisiu in acel'a-si modu, cá in mormentulu (IV) lui Stefanu fiulu lui Bogdanu. Cadavrulu cu fati'a acoperita, in capu cu o cusima cu primuri de blana, imbracatu in vesminte de materii cá si ceialalti morti. Dintre tóte cadavrulu acesta erá mái bine conservatu, nu s'au atinsu deci neci decum, ci mormentulu s'au astupatu éra-si.

In pronas: Tóte mormintele aceste erau didite de caramidi arse tare, si deasupr'a boltite,

numai la unele despre capu, la altele despre picióre erá lasata câte o borta, astupata inse cu o lespede.

VI. In mijloculu despartiturii acestei'a putieniu spre resaritu, se afla pétr'a amvonului sau analoghionului. Pentru cá in vechime sub pétr'a acésta in regula se inmorméntá ctitorulu, s'au facutu si in Putn'a cercare aici dupa mormentulu lui Stefanu, cá ctitorulu alu manastirii. Dupa ce se scóse tiern'a pana la o adencime de 18 policare, au datu lucratorii de unu mormentu, diditu de caramidi cá si cealalte, dara fara boltitura, ci gur'a lui astupata preste tot cu trei lespedi lucráte regulatu in patru muchi. Coltiulu mordosticu alu lespepii ultime despre pecióre s'au aflatu frantu, se vede cá cu puterea. Mormentulu acest'a s'au constatatut cutóta siguritátea, cá este alu lui Stefanu Voda celu mare, fiindu-i si epitafiu in drépt'a despre paretele bisericii. Cadavrulu fara sicriiu erá asiediatu si aice pe 13 sine, in acel'a-si modu cá la mormormintele de sub IV. si V. din Nartica. Sub capu erá unu capetaiu diditu de 12 policare. Pe acest'a zacea capulu mortului, din care inse erá conservata anca numai partea superióra a tidvei, dara asia, cá partea, in a cárei continuare ar veni fati'a adeca ochii, éra întórta spre apusu si departata de grumazu cá 5 policare. Dupa dis'a medicului, tidv'a numai in urm'a putrejunei si a descompunerii neci o data n'ar fi pututu luá pusetiunea acésta nenaturala. Afara de acésta nu s'au aflatu neci cât de putiena urma de unu acoperementu s'au onaméntu de capu s'au de grumazu, fara care nu se póte crede, cá s'ar fi inmormentatu Stefanu celu mare, mai alesu, pentru cá in mormentulu lui Bogdanu si Stefanu celu tineru s'au aflatu de aceste. Tóte imprejurárele aceste aratara fara tóta indoél'a, cumcá acum de multu mormentulu lui Stefanu au fostu cercatu de óre-cine. Si intr'adeveru in privinti'a acésta au datu deslusire de ajunsu, o epistola cu datulu din 2. Marte 7265/1757, care se pastreza la manastire. Epistol'a acésta este subscrisa de metropolitulu Iacobou si indreptata catra egumenulu de atunci alu Putnei Benedict. In ea in modu misteriosu spune metropolitulu, „cumcá i-pare bine, cá domnulu ispravnicu din Suceava au desgropatu mortulu, despre care erá prepusulu, si cá nu au aflatu alt'a, afara de aceea, despre care ni-a facutu scire cuviosulu Dionisie. I-mi pare bine cá au venitu ispravniculu, cáci asia au scapatu manastirea éra-si de prepusulu in care se aflá. Pe scrisórea lui Dionisie n'am respunsu, dara i-voiu impartasi din gura, cumcá am intielesu tóte, câte mi le au scrisu. Tóte petricelele, inelele, semnele de stare, boldurile si alte lucruri ce s'au aflatu, domnulu se le sigileze la unu locu si se le deie argintariului Rafail, si se ieie mesura de pe icón'a facetória de minuni a maicii Domnului si de pe a Domnului Christosu, si se ni le tramita tóte prin unu omu de credintia. Sé mai caute cu parintii

conventului, că se afla acolo o pungă cu margaritari sigilata cu sigilulu nostru. Acésta se o deschida si se ieie de acolo 500 de margaritari de marime asemene. Se mai afla acolo dupa cum scimu 200 sau 300 de margaritari de marimea mazerii, care s'au deprinsu de pe aeru. Tóte margaritariile aceste dimpreuna cu lucrurile ce s'au aflu la mortu se ni le tramita domnulu, pentru că vomu a face pentru mae'a Domnului si pentru Christosu coróne nóue mai iscusite si mai frumóse si se le infrumusetiamu cu pietre si cu margaritari, care coróne dupa ce vor fi gat'a, se vor pune numai in dile mari de serbatori.⁴⁾

Cumcà mortulu amintitu in epistol'a acésta misteriósa este Stefanu celu mare, se arata din o insemnare facuta pe partea din afara a acestei epistole, care suna: „Revasiulu acesta este dela Preasfinti'a Sa metropolitulu Iacobu, in care au scrisu că sè se tramita lucrurile, cari s'au aflu in mormentulu pronaosului, pentru cá din ele se faca dóue coróne la icon'a facetória de minuni.“ In naosu inse nu se aflà afara de a lui Stefanu alte morminte, decát a Mariei, fi'a Radului Voda si a Mariei de Magop sotile lui Stefanu si a doi prunci ai lui. In mormintele aceste cu anevoia se vor fi aflu semne de stare (insignii domnesci.)

Imbracamintea lui Stefanu aflata in mormentu, de si putreda si mucegaita, totusi s'au cunoscutu, că erá de materie fórt pretiósa si dimensiunile ei aretá, că Stefanu erá de statura mica indesata, intocm'a asia, dupa cum i-lu descrie istori'a si tradiciunea. Remasitiile din mormentu nu s'au atinsu, ci s'au lasatu intocm'a cum au fostu si mormentulu s'au astupatu érași.

Celelalte morminte din pronaosu s'au deschisu numai putienu si vediendu-se cumcà inlăuntru loru sicriile si cadavrele sunt cu totul tot putredite, s'au astupatu érași.

Lucrurile memorabile câte s'au aretatu mai sus că s'au aflu in morminte, comisiunea le-au asediatu iu vase de sticla sigilate cu sigilulu seu si cu aretarea mormentului din care au fostu scóse.

Mormintele din tind'a bisericii, precum a metropolitului Teoctistu, Iacobu si cele'lalte, câte se mai aflà acolo, n'au fostu de catra comisiune cercate.

Spre resaritu dela manastire pe riuletiulu Vitiu se aflà Chili'a in pétra, numita asia, pentru că este scobita intr'o stincà mare situata pe malulu apei. In launtru se vedu semne, că óre-când au fostu impartita in dóue despartituri destulu de spatióse, pentru cá in ea se póte petrece unu omu. Cine au sapat'o nu se scie. Tradiciunea sustiene, că acolo intrins'a ar fi traitu sihastrulu Daniilu, care

⁴⁾ N'am avutu epistol'a in originalu, ci numai in traducere nemtiésca, dupa cum se afla ea la D. Wickenhauer, Geschichte der Klöster Woronetz und Pntna. Czernowitz 1886 pag. 93—94. Vedi tot acolo mai pe largu istori'a deschiderii mormintelor domnesci din Putn'a pag. 80—96.

l'au imbarbatatu pre Stefanu celu mare la resistintia dupa nenorocit'a bătălie cu Turcii la Resboeni. Se vede inse, că tradiciunea confunda Putn'a cu Voronetiulu.

Spre apusu in sus pe ap'a Putnei intr'o departare cam de $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ de óra, stau ruinelé Sahastriei. Acésta fiindu mai nainte de lemnu, pe la anulu 1758 au fost didita de pétra de catra egumenulu Putnei Sil'a. Lucruri date sahastriei de acestu egumenu se mai pestréza si acum in Putn'a precum si pétr'a cu inscriptiunea despre fundarea sahastriei.⁵⁾

Dupre „Candel'a.“

(Va urmá)

D i v e r s e .

* *Delegatiunea congresuala*, pentru afacerile de despartire ierarhica de catra serbi s'a intrunitu Duminec'a trecuta aici in Aradu sub presidiulu Pré Santiei Sale, parintelui Episcopu Ioan Metian si a resolutu mai multe agende avisate la competintia s'a prin congresulu nationalu-bisericescu.

* *Adrese de aderintia*. Fratii nostri din mai multe parti ale archidiecesei ortodocse transilvane au adresatu Escelentiei Sale parintelui Archiepiscopu si Metropolitu Mironu Romanulu adresa de aderintia din incidentulu respunsului, adresatu de Escelenti'a S'a presiedintelui reuniunei magiare de cultura din Ardealu, constatandu-se de nou si de asta data, ca pastoriulu este cu turm'a s'a cuventatória; ér turm'a intru tóte cu iubitulu si demnulu seu Archipastoriu.

* *Metodic'a generala si speciala*, edata de dlu profesoru de pedagogia dela seminariulu nostru diecesanu Dr. Petru Piposiu, s'a introdusu, precum aflamu, cá manualu de scóla in mai multe scóle din Romani'a, ceea ce este o nóua dovéda despre valórea si succesulu obtienutu de dlu Dr. Petru Piposiu prin edarea acestoru dóue manuale de scóla.

* *Parastasu*. In diua de 15/27 Octomvrie a. c. implinindu-se 6 septamani dela adormirea in Domnulu a fericitei Ecaterina Mangran. Ardeleanu, soci'a Dlui preotu ort. rom. Romulu Mangra, din Girisiu, dupa datina strabuna sau tienutu parastasu intru pomenirea fericitei repositate in Domnulu, care cá mama era scutul si ingrigirea pruncutiloru sei mititei; cá socia era fericirea si mangaierea iubitului ei sociu; cá femeie era esemplariulu virtutei intrupate, morala si piosa, ér ca rumana era démna a fi luata ca modelu de catra tóte femeile romane, esceland prin faptele ei morale religióse.

⁵⁾ Inscriptiunea suna: Sfant'a Sihastrie Putni diceputu esti făcutu de lemnu de Ilie Kantacusu si s'au ánoitu facându-se de pétra in zilele Mării sale Konstantinu Rakovitiu Voevodu cu mila multoru crescini. Prin silintia staretului Silii si sau sfintitu de Kir Dosoden Episcopu Radauti. lét. 1758. pis. már.

Fiind anuntiat tienerea parastasului pentru adormita in Domnulu — unce necunoscutu in comuna Giersiu inea — cu optu dñle inainte, sau adunatu tot poporulu cu micu cu mare la S. biserică unde dupa seversirea servitiului divin li sau spus de nou la 11¹/₂ óre se va dá signalulu cu clopotulu pentru inceperea servitiului la parastasulu anunsiatu, la care signalu poporulu din iubirea catra fosta loru preotésa au indesiutu biserică, barbati si femei, be-trani si tineri, feciori si fete, copii si fetitie, asteptand cu nerabdare inceperea celebrarei parastasului, la care au fostu invitati trei preoti, dintre cari unulu fiind impede-catu, nu au putut luá parte, si asia s'a sevirsiutu paras-tasulu numai prin doi preoti si anume: Pré onoratulu Domnu Ioanu Groza, asesóru referinte consistorialu si Domnulu Georgiu Drimbea preotu ort. rom. in Toboliu, cu tóta ceremoni'a indatinata la astfelu de ocazioni in facia publiculu coadunatu.

Dupa sevirsierea parastasului Preonoratulu Domnu asesoru referinte Ioanu Groza, au tienutu o cuventare ocazionali descriind viatia reposatei si faptele ei mai ma-retie, care au storsu lacrami din ochii celoru presenti.

Mai patrundiatoriu de cât tóte au fost cand vedeai copilasii mititei redindu vediendu pe tatala loru si pre ceialalti omeni adunati plangend. In fine inpartierenduse prinosele facute spre acelu scopu, poporulu adunatu s'au dusu fiesticarele la ale sale rugand pre Dumnedieu se asiedie sufletulu reposatei cu dreptii, éra preotii si alti straini participatori au fostu invitati la parintele Romulu Mangra acasa la prandiu, de unde sau despartitu poftind reposatei, sei fie tierina usóra.

* *Tergulu de tótna alu Aradului*, ce se tiene tocm'a in dílele acestea, a fóstu si continua a fi bine cercetatu. S'au vendutu, precum aflám vite multe, porci, legume, vinarsu de prune, póme si alte producte in cuantitati mari si cu pretiuri relativu bune. Ceea-ce este cam unu felu de minune, este ca celu putienu pana in momentulu cand scriemu acestea, tērgulu n'a fostu conturbatu de plóia, carea este o parte intregitória a tērguriloru Aradului.

* *Schimbare de Redactoru*. In lojulu d-lui Ioan Bartolomeiu, carele s-ia datu dimisiunea de conducerea fóiei „Fóia Diecesaua“ din Caransebesu, a luat conducerea acestei foi d-lu ases. cons. Ioanu Ionasiu.

* *Oase de Mamuth*. Pe când se aduna petrisiu pe nnu terenu alu hotarului Clusiu, s'au gasitu nisce resturi de óse fórte mari, care, dupa cum spune profesoru Dr. Koch, aru proveni dela unu Mamuth.

† *Generalulu G. Adrianu*. Din Bucuresci primimu durerósa scire despre mórtea neasteptata a generalului in retragere George G. Adrianu. Acestu distinsu filantropicu romanu cu viua simpatia a imbratisatu cauza staruinteloru Romanilor de dincóce de Carpati pentru cultura nationala, a fostu totdéuna unulu din cei dintai, cari au saritu in ajutorulu fratiloru loru prigoniti de sórte, cu cuventulu ca si cu fapta, contribuindu la dife-rite ocazioni in favórea scóleloru si asiedeminteloru nóstre

culturale. In anii din urma George Adrianu a luat a-supra-si postulu onorificu de presedinte alu Societáti „Transilvania“ din Bucuresci, care asemenea urmáresce scopulu de a ajutóra pe tinerii de dincóce de Carpati in studiile loru. Nu era tineru romanu lipsitu, care se nu fi intimpinatu ajutoru in casa ospitala a generalului A-driannu. Intre alte legate repostatulu generalu a lasatu pri-mariei Bucuresciloru suma de 150,000 lei in folosulu scóleloru. Cuprinsi de adenca intristare pentru incetarea din viatia a acestui nobilu barbatu si zelosu Romanu, a-dresamu stimatei sale familii sincerile nóstre condolentie. Romanii de dincóce voru pastra cu recunoscinta memoria lui George Adrianu!

* *Bibliograficu*. „Procesulu de pressa a lui Par-teniu Cozma contra Septimiu Albini“ pertractatu inaintea curtii cu juratii din Clujiu in 27 Martie n. 1889, este titlulu unei brosiure aparute in tipografi'a archidiecesana din Sibiu. Acésta brosiura scrisa cu tóta obiectivitatea cu multa cunoscintia de cauza si dupa indelungi esperi-entia, face multa lumina asupr'a ómeniloru si a-supr'a imprejurárilor, despre cari in timpulu din urma s'au vorbit atât de multu in jurnalele nóstre.

Acést'a brosiura se póte procurá directe dela tipo-grafi'a archidiecesana din Sibiu cu pretulu de 50 cr. res-pective 55 cr. cu porto-postalu.

Concursu.

Pentvu depñinirea parochiei vacante de class'a III din **Cheriu**, protopresviteratulu Oradii-mari se escrie concursu cu terminu de alegere pe **26. Noemvre st. v. 1889**.

Emolumintele :

1. Cas'a parochiala cu intravilanu in valóre de 60 fl. 2. Un'a sessiune pamentu aretoriu si fenatiu, constata-tóre din 36 jugere a) 6 fl. jugerulu 216 fl. 3. Dela 70 Nre câte 1 mesura bucate a) 1 fl. 25. cr. mesur'a 87 fl. 50 cr. 4. Stolele usuate, anume : pentru prohodu mare dela 2—5 fl. pentru 12 evangeliu 1 fl. pentru evangeli'a lui Lazaru 1 fl. pentru unu stilpu 1 fl. pentru ertatiuni 1 fl. pentru prohodu micu 1 fl. pentru cununia 3 fl. pen-tru botezu 40 cr. maslu 1 fl. ofestania 1 fl. acestea a-nualminte se urca pana la 60 fl. 5. Dreptulu de pasionat dupa un'a sessiune pamentu 10 fl. Sum'a 483 fl. 50 cr.

Contributiunea dupa pamentulu parochialu are a o solvi alegendulu preotu.

Recurentii sunt poftiti a-si asterne recoursele adjus-tate cu documintele recerute subsemnetului protopopu in Oradea-mare pana inclusive 22. Noemvre st. v. a. c. si a se presentá in vre-o Dumineca ori Serbatóre in biseri-c'a locala spre a-si aretá desteritatea in cele rituale si in oratori'a bisericésca.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu : TOM'A PACALA, m. p. protopopu.

—□—

Prin intrarea in pensiu a invetiatorului Geor-giu Cioca din **Beregseu** Comitatulu si inspectoranulu Ti-misiorei scóla, clas'a I. din acésta comuna a deveint in vacantia, la carea comitetul parochial escrie concurs cu terminu de alegere pe diu de **21 Noemvre v. a. c.** pe langa emolumintele urmátorie :

In bani 400 fl. v. a. 15 fl. spese pentru scripturistica, 10 fl. spese pentru conferintie; éra in naturale: 1 juger de pament aratoriu, 6 orgii de lemne din cari se va incaldi si scola, cuartir si gradina. Din acest beneficiu se subtrage anual 100 fl. si 1 orgiu de lemne pe séma pensiunatului invetiatoriu — pre cât timpu va fi in viétia.

Cei ce doresc a ocupa acest post invetiatoresc, au se documenteze ca au absolvat praprandia, ca posed testimoniul de calificatiune si testimoniul ca au depus esamenul din limba magiara, mai de parte, se documenteze portarea morala. Cei ce vor documenta ca posed cunoscentia notelor si a musicei vocali, vor avé preferintia.

Recursele astfeliu instruate si adresate comitetului parochialu din Beregeu, sunt a se trimite Mult Onoratului Domnu Ioan Damsia inspector scolar si asesoru consistorialu, per Vinga in Secean pana in 18 Noemvre a. c. avend recurentii pana atunci in vre-o Domineca seu serbatore a se presenta in biserica din Beregeu spre a-si aretà desteritatea in cantarile rituali.

Dat din siedintia comitetului parochialu extraordinariu, tiente in 14/26 Octomvre a. c.

Ioanu Balta, m. p. *Emericu Andreescu, m. p.*
pres. com. par. not. com. par.

In contielegere cu mine: IOANU DAMSIA, m. p. inspectoru scolaru.

—□—

In urmare inaltei dispositiuni a Venerabilului Consistoriu din 29 Septemvre a. c. Nr. 3895, prin acésta se escrie concursu pentru postulu invetiatoresc a cl. II. din Valcaniu, inspectoratulu B.-Comlosului, cu terminu de alegere pe 12 24 Noemvre a. c.

Emolumintele: 200 fl. bani gata, 40 chible grau, 10 fl. pentru scripturistica, 12 fl. 50 cr. pentru conferintie déca va participa, 2 lantie pament aratoriu, paie cât va cere trebuintia; cortelu liberu cu 2 chilli, camera, tinda, staul si jumetate de gradina, dela inmormentari mici 30 cr. ér dela cele mari 50 cr.

Dela reflectanti se pretinde se produca: testimoniu preparandialu si de calificatiune cu prestatiune buna, de asemenea din limba maghiara si atestatu despre conduita sa de pana acum; nu altcum se se presente in vre-o Domineca in s. biserica din Valcaniu.

Recursele au ase substerne M. On. Dnu protopresviteru si inspectoru scolaru Paulu Miulescu in Nagy-Komlos.

Valcaniu in 9 Octomvre 1889.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: PAULU MIULESCU, m. p. protopresbiter si inspector scolaru.

—□—

Pre parochi'a reposatului preotu Samuilu Istfanescu din Secusigiu, cá de clas'a prima, se escrie concurs, cu terminulu de 30 zile dela prim'a publicare in fói'a „Biserica si Scóla.“

Recurentii, cari au depus esamenulu de maturitate, trebuie se subscérna recursele sale, adresandu-se la Comitetul parochial din Secusigi., Reverendisimului domn Meletiu Dregheciu din Timisiór'a si a se presentá in vre-o Domineca seu serbatore spre aretarea desteritatii sale in cele bisericésci si cantari.

Timisiór'a la 10 oct. v. 1889.

Comitetul parochial

Cu scirea si invoírea mea: MELETIU DREGHICIU, m. p. protopresviteru.

—□—

Prin denumirea domnului Moise Bocsiánu de protopopu la Aradu, parochi'a densului avuta in Curticiu (cottulu Aradului, Protopresviteratulu Chisineului) devenindu vacanta, pentru indeplinirea acelei'a, conform ordinatiunii Venerabilului Consistoriu eparchialu de dtto 20 Septemvre 1889 Nr. 3727. prin acést'a se deschide concursu cu terminu de 8 Noemvre st. v. a. c. cand se va tienie si alegerea.

Emolumintele sunt:

1. Un'a sesie de pamentu estravilanu clas'a prima.
2. Birulu, dela aprópe 400 de cási, dela celea cu paméntu cate o vica de gráu si un'a de primaveri, iara dela celi'a fara de pamentu, jumetate din acestu cuantu.
3. Casa parochiala nu este.
4. Resolvirea stoleloru se astépta dela Venerabilulu Consistoriu.

Doritorii de a dobândi acésta parochie, care e de clas'a prima, sunt avisati recursele loru, provediute cu documintele necesarie pentru asemenea clasa, — pana in 7 Noemvre st. v. a. c. a li trimite Magnificului Domnu protopopu Petru Chirilescu in Chitigház (Kétegyháza) iar sub durat'a concursului, in vre-o Dumineca seu serbatore a se presentá in fati'a locului la sf. Biserica pentru de a-si aretà desteritatea in celea rituali.

Din siedinti'a comitetului parochialu din Curticiu tiente la 30 Septemvre 1889.

Vasilu Mironu, m. p.
pres. com. par.

In contielegere cu mine: PETRU CHIRILESCU, m. p.

—□—

Pentru indeplinirea parochii din Curticiu, (cottulu Aradului, Protopresviteratulu Chisineului) ramasa vacanta prin mórtea parochului Moise Mladinu de acolo, — conform ordinatiunii consistoriale de dtto 16/28 Septemvre 1889 Nr. 4051. prin acést'a se deschide concursu, cu terminu de 8. Noemvre st. v. a. c. cand se va tienia si alegerea.

Emolumintele sunt:

1. Un'a sessie de paméntu estravilanu de clas'a prima.
2. Birulu dela aprópe 400 de casi, dela celi'a cu pameotu câté o vica de gráu si un'a de primaveri, dela celi'a fara de pamentu, diumetate dintru acestu cuantu.
3. Resolvirea stoleloru se ascépta dela Venerabilulu Consistoriu.
4. Casa parochiala nu este.

Doritorii de a dobândi acést'a parochia, care este de clas'a prima, sunt avisati recursele sale provediute cu documintele necesarie pentru asemenea clasa, — pâna in 7 Noemvre st. v. a. c. a li trimite Magnificului Domn protopopu Petru Chirilescu in Chitigház (Kétegyháza) iar sub durat'a concursului, in vre-o Dumineca seu serbatore a se presentá in fati'a locului la Biserica, pentru de a-si aretà desteritatea in celea rituali.

Datu din siedinti'a comit. par. din Curticiu tiente la 30 Septemvre 1889.

Vasilu Miron, m. p.
pres. com. par.

In contielegere cu mine: PETRU CHIRILESCU, m. p. protopresviteru.

—□—